CENG 218 Programlama Dilleri

Bölüm 5: Nesne Yönelimli Programlama

Öğr.Gör. Şevket Umut Çakır

Pamukkale Üniversitesi

Hafta 7

Hedefler

- Yazılımın yeniden kullanımı ve bağımsızlık kavramlarını anlamak
- Smalltalk diline aşina olmak
- Java diline aşina olmak
- C++ diline aşina olmak
- Nesne yönelimli dillerdeki tasarım sorunlarını anlamak
- Nesne yönelimli dillerdeki uygulama sorunlarını anlamak

Giriș

- 1960'lı yıllarda Simula ile nesne odaklı programlama dilleri başladı
 - Hedefler, bir nesnenin nosyonunu, önceden tanımlanmış şekillerde olaylara tepki verme yeteneğini kontrol eden özelliklerle dahil etmekti.
 - Soyut veri tipi mekanizmalarının geliştirilmesindeki faktör
 - Nesne paradigmasının gelişmesine çok önemli

Giriș

- 1980'lerin ortalarında, nesne yönelimli programlamaya(object oriented programming) olan ilgi patladı
 - Bugün hemen hemen her dilin bir tür yapılandırılmış benzer yapıları vardır

- Nesneye yönelik programlama dilleri, yazılım tasarımında üç önemli ihtiyacı karşılar:
 - Yazılım bileşenlerinin olabildiğince yeniden kullanılması gerekir
 - Mevcut kodda minimum değişiklikle program davranışını değiştirmek gerekir
 - Farklı bileşenlerin bağımsızlığını sürdürme ihtiyacı
- Soyut veri türü mekanizmaları, arayüzleri uygulamalardan ayırarak yazılım bileşenlerinin bağımsızlığını artırabilir

- Bir yazılım bileşeninin yeniden kullanım için değiştirilebileceği dört temel yol:
 - Verilerin veya işlemlerin genişletilmesi(extension)
 - Bir veya daha fazla işlemin yeniden tanımlanması(redefinition)
 - Soyutlama(Abstraction)
 - Çok biçimlilik(Polymorphism)
- Veri veya işlemlerin genişletilmesi:
 - Örnek: çift uçlu bir kuyruk veya kuyruk(deque) oluşturmak için öğelerin arkadan kaldırılmasına ve öne eklenmesine izin vermek için bir kuyruğa yeni metotlar eklemek

- Bir veya daha fazla işlemin yeniden tanımlanması:
 - Örnek: Bir dikdörtgenden bir kare elde edilirse, alan veya çevre fonksiyonları, ihtiyaç duyulan azaltılmış veriyi hesaba katmak için yeniden tanımlanabilir.
- Soyutlama veya benzer işlemlerin iki farklı bileşenden yeni bir bileşene toplanması:
 - Örnek: bir daire ve dikdörtgeni, konum ve hareket gibi her ikisinin de ortak özelliklerini içermek için şekil adı verilen soyut bir nesnede birleştirebilir

- Çok biçimlilik veya işlemlerin uygulanabileceği veri türünün uzantısı:
 - Örnekler: aşırı yükleme ve parametreli türler

Uygulama çatısı(Application framework): geliştiricinin kullanımı için ilgili yazılım kaynakları koleksiyonu (genellikle nesneye yönelik biçimde) Örnekler: C++ 'da **Microsoft Foundation Classes** ve Java'da **Swing** pencere oluşturma araç takımı

- Nesne yönelimli dillerin başka bir amacı vardır:
 - Yazılım bileşenlerinin dahili ayrıntılarına erişimi kısıtlama
- Dahili ayrıntılara erişimi kısıtlama mekanizmalarının birkaç adı vardır:
 - Kapsülleme(Encapsulation) mekanizmaları
 - Bilgi saklama(Information hiding) mekanizmaları

Smalltalk

- Smalltalk, 1970'lerin başında Xerox Corp.'un Palo Alto Araştırma Merkezi'ndeki Dynabook Projesinden doğmuştur.
 - Dynabook, günümüzün dizüstü ve tablet bilgisayarlarının bir prototipi olarak tasarlandı
- Smalltalk, Simula ve Lisp'ten etkilendi
- ANSI standardı 1998'de elde edildi
- Smalltalk, nesne yönelimli paradigmaya en tutarlı yaklaşıma sahiptir
 - Her şey bir nesnedir, sabitler ve sınıfların kendileri dahil

Smalltalk

- Tamamen/saf(purely) nesne odaklı olduğu söylenebilir
- Çöp toplama ve dinamik tip kontrolünü içerir
- PC'ler için yaygın hale gelmeden çok önce, menüler ve bir fare içeren bir pencere sistemi içerir
- Etkileşimli ve dinamik odaklı bir dildir
 - Sınıflar ve nesneler, bir dizi tarayıcı penceresi kullanılarak sistemle etkileşim yoluyla oluşturulur.
 - Dinceden var olan sınıfların geniş bir hiyerarşisini içerir

11 / 88

Smalltalk'ın Temel Öğeleri: Sınıflar, Nesneler, Mesajlar ve Kontrol

- Smalltalk'taki her nesnenin özellikleri ve davranışları vardır
- Mesaj(Message): servis talebi
- Alıcı(Receiver): mesaj alan nesne
- Metot(Method): Smalltalk bir hizmeti nasıl gerçekleştirir
- Gönderen(Sender): mesajın kaynağı
 - Verileri parametreler veya argümanlar şeklinde sağlayabilir
- Mutatörler(Mutators): alıcı nesnede bir durum değişikliğine neden olan mesajlar

- Mesaj geçme(Message passing): mesaj gönderme ve alma süreci
- Arayüz(Interface): Bir nesnenin tanıdığı mesaj dizisi
- Seçici(Selector): mesaj adı
- Sözdizimi(Syntax): mesajı alan nesne önce yazılır, ardından mesaj adı ve herhangi bir argüman yazılır.
- Örnek: yeni bir set nesnesi oluşturmak:

```
Set new "Yeni bir set nesnesi döndürür"
```


- Yorumlar çift tırnak içine alınır
- Show it seçeneği: Smalltalk'ın girdiğiniz kodu değerlendirmesine neden olur size mesajı: bir kümedeki öğelerin sayısını döndürür Birden çok mesaj gönderebilir
 - ▶ Örnek: Set new size "O döndürür"
 - Set sınıfı, new mesajını alarak bir Set örneğini döndürür ve örnek boyut mesajını alarak ve bir tamsayı döndürür .

- Sınıf mesajı(Class message): sınıfa gönderilen mesaj
- Örnek mesajı(Instance message): bir sınıfın bir örneğine gönderilen mesaj
- Önceki örnekte, new bir sınıf mesajıdır, size ise bir örnek mesajdır.
- Tekli mesaj(Unary messages): argümansız
- Anahtar kelime mesajları(Keyword messages): bağımsız değişkenler bekleyen mesajlar; mesaj ismi iki nokta üst üste ile biter
 - Ďrnek·

```
Set new includes: 'Hello' "false döndürür"
```


- Birden fazla argüman varsa, her argümandan önce başka bir anahtar kelime gelmelidir
 - Anahtar kelime at: ___ put: ___ iki argüman bekler
- Tekli mesajlar, anahtar kelime mesajlarından daha yüksek önceliğe sahiptir
 - Önceliği geçersiz kılmak için parantezler kullanılabilir
- İkili mesajlar(Binary messages): infix gösterimi ile aritmetik ve karşılaştırma ifadeleri yazılmasına izin verir

Örnekler:

```
3 + 4 "7 döndürür"
3 < 7 "true döndürür"
```

- Nesnelere başvurmak için değişkenler kullanabilir
- Örnek:

```
| array |
array := Array new: 5. "5 elemanlı bir dizi oluştur"
array at: 1 put: 10. "5 değişiklik içeren ardışık

→ işlemler"
array at: 2 put: 20.
array at: 3 put: 30.
array at: 4 put: 40.
array at: 5 put: 50.
Transcript show: array. "Transcript ekranında gösterme"
```

Hafta 7

- Geçici değişkenler dikey çubuklar arasında bildirilir ve büyük harfle yazılmaz
- İfadeler noktalara göre ayrılır
- Smalltalk değişkenlerinin atanmış veri türü yoktur
 - Herhangi bir değişken herhangi bir şeyi adlandırabilir
- Atama operatörü :=
 - Pascal ve Ada ile aynı

• Aynı nesneye yönelik bir dizi mesaj noktalı virgülle ayrılır:

```
| array |
array := Array new: 5. "5 elemanlı bir dizi oluştur"
array at: 1 put: 10; "5 değişiklik içeren ardışık

→ işlemler"
at: 2 put: 20;
at: 3 put: 30;
at: 4 put: 40;
at: 5 put: 50.

Transcript show: array. "Transcript ekranında gösterme"
```

- Smalltalk'ın değişkenleri değer semantiğini değil, referans semantiği kullanır
 - ▶ Bir değişken, bir nesneye atıfta bulunur; bir nesne içermiyor

- Eşitlik(Equality) operatörü =
- Nesne kimlik(identity) operatörü ==

```
| array alias clone
array := #(0 0).
                "İki tamsayı bulunan dizi oluştur"
                  "Aynı nesneye ikinci bir referans oluştur"
alias := array.
clone := #(0 0). "array nesnesinin bir kopyasını oluştur"
array == alias.
                   "true, aynı nesneye karşılık gelir"
array = alias.
                  "true, çünkü içerikleri aynı, =="
array = clone.
                  "true, aynı özelliklere sahip farklı nesneleri

→ qösterirler"

array == clone. "false, farklı nesneleri gösterirler"
clone at: 1 put: 1. "clone dizisi artık 1 ve 0 değerlerini içerir"
array = clone. "false, artık aynı özelliklere sahip değiller"
```

• to: do: döngü oluşturur

```
| array |
array := Array new: 100. "100 elemanlı bir dizi oluştur"
1 to: array size do: [:i | "İndeks tabanlı döngü i

→ değerini her adımda değiştirir"
array at: i put: i * 10].
Transcript show: array.
```

- Kod bloğu köşeli parantez [] içine alınır
 - Blok. Scheme'deki lambda formuna benzer
 - ▶ Blok değişkenleri(block variables) olarak argümanlar içerebilir
- Smalltalk'ta, kontrol ifadeleri bile mesaj geçme(message passaing) şeklinde ifade edilir.

• ifTrue: ifFalse: mesajları alternatif eylem tarzlarını ifade eder

```
| array |
array := Array new: 100.
1 to: array size do: [:i |
    i odd
    ifTrue: [array at: i put: 1]
    ifFalse: [array at: i put: 2]].
Transcript show: array.
```

Bir dizinin içeriğini yazdırmak için:

```
array do: [:element| "Her elemanı transcript ekranına satır

→ sonu karakterleri ile yazdır"

Transcript nextPutAll: element printString; cr]
```

Smalltalk, yinelemeleri gerçekleştirmek için birçok tür koleksiyon sin ve mesaj içerir.

- Yerleşik sınıflar ağaç benzeri bir hiyerarşi içinde düzenlenir
 - ► Kök sınıfa Object denir
 - Sınıflar daha genelden daha özele doğru iner
- Kalıtım(Inheritance): yapının ve davranışın yeniden kullanımını destekler
- Çok biçimlilik(Polymorphism): farklı sınıflardan benzer hizmetler isteyen mesajlar için aynı isimlerin kullanılması
 - Başka bir kod yeniden kullanım biçimi

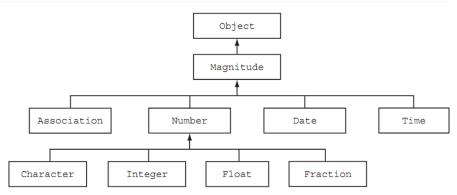

Figure 5.1 Smalltalk's magnitude classes

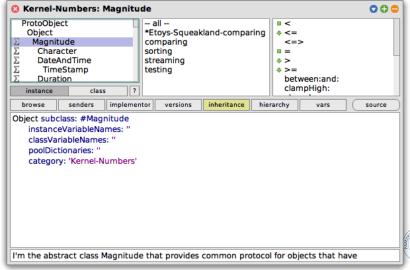

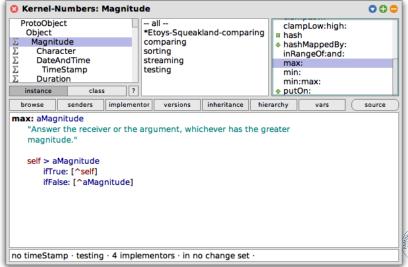
- Somut sınıflar(Concrete classes): nesneleri normalde programlar tarafından oluşturulan ve değiştirilen sınıflar
 - ▶ Örnekler: Time ve Date
- Soyut sınıflar(Abstract classes): hiyerarşide altlarında bulunan sınıflar için ortak özelliklerin ve davranışların deposu görevi görür.
 - ► Örnekler: Magnitude ve Number
- Sınıfların ve metotların nasıl tanımlandığını görmek için Smalltalk sınıf tarayıcısını(class browser) kullanılabilir

Hafta 7

• Mesaj listesinde > operatörünü seçersek:

^self subclassResponsibility

- Bir nesneye bir mesaj gönderildiğinde, Smalltalk mesaj adını uygun metoda bağlar.
- Dinamik veya çalışma zamanı bağlama(Dynamic or runtime binding): nesneye yönelik sistemlerde yeniden kullanım için kodu organize etmenin önemli anahtarı

- Kalıtımı kullanmak için mevcut bir sınıftan yeni bir sınıf oluşturulur
- Kalıtım yoluyla yeni bir sınıf tanımlamak için Classes menüsünde Add Subclass seçeneğini kullanılır

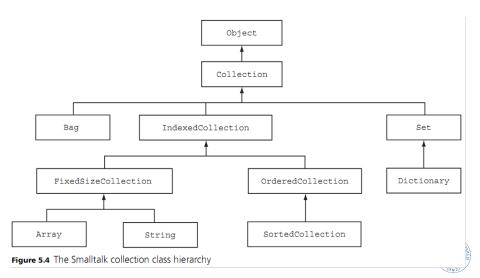

- Koleksiyonlar(Collections), öğeleri belirli bir şekilde düzenlenmiş kaplardır
 - Organizasyon türleri arasında doğrusal(linear), sıralı(sorted), hiyerarşik(hierarchical), çizge(graph) ve sırasız(unordered) türler yer alır
- Zorunlu dillerdeki yerleşik koleksiyonlar, tarihsel olarak diziler(array)
 ve dizelerle(string) sınırlı kalmıştır.
- Smalltalk, bir sınıf hiyerarşisinde organize edilmiş geniş bir koleksiyon türü kümesi sağlar
- Temel yineleyici(iterator) do:
 - Koleksiyon türüne göre değişen alt sınıflar tarafından uygulanır.

Tablo: Smalltalk Collection sınıfındaki temel iterator türleri

Mesaj	Iterator Türü	Yaptığı iş
do:aBlock	Eleman tabanlı	Alıcı koleksiyonundaki her bir öğeyi ziya-
	dolașma	ret eder ve argümanı her bir öğe olan bir
		bloğu değerlendirir
collect:aBlock	Мар	Alıcı koleksiyonundaki her öğeyle bir blo-
		ğun değerlendirilmesinin sonuçlarının bir
		koleksiyonunu döndürür
select:aBlock	Filter in	Alıcı koleksiyonundaki bir bloğun true
		döndürmesine neden olan nesnelerin bir
		koleksiyonunu döndürür
reject:aBlock	Filter out	Alıcı koleksiyonundaki bir bloğun true
		döndürmesine neden olmayan nesnelerin
		bir koleksiyonunu döndürür
inject:anObject	Reduce or fold	Nesne çiftlerine anObject ve koleksiyon-
into:aBlock		daki ilk öğeden başlayarak iki argümanlı
		bir blok uygular. Bloğu, önceki değerlen-
		dirmesinin sonucu ve koleksiyondaki bir
		sonraki öğe ile tekrar tekrar değerlend
		rir. Son değerlendirmenin sonucunu verir

- Smalltalk yineleyiciler oldukça polimorfiktir
 - ► Her tür koleksiyonla çalışabilir

```
'Hi there' collect: [ :ch |
    ch asUppercase]. "'HI THERE' döndürür"

'Hi there' select: [ :ch |
    ch isVowel]. "'iee' döndürür"

'Hi there' reject: [ :ch |
    ch=space]. "'Hithere' döndürür"

'Hi there' inject: space into: [ :ch1 :ch2 |
    ch1, ch2] "' H i there' döndürür"
```


- Smalltalk yineleyicileri do: ve add: metotlarına güvenir
 - Örnek: collect: yineleyicisi, fonksiyonel dillerdeki bir map'in polimorfik eşdeğeri

```
collect: aBlock

"Evaluate aBlock with each of the receiver's elements as the

→ argument. Collect the resulting values into a collection

→ like the receiver. Answer the new collection."

| newCollection |

newCollection := self species new.

self do: [:each | newCollection add: (aBlock value: each)].

^ newCollection
```


Her tür koleksiyonu yerleşik koleksiyon türlerinin çoğuna dönüştürebilir

```
asBag

"Answer a Bag whose elements are the elements of the receiver."

^ Bag withAll: self
```

```
addAll: aCollection

"Include all the elements of aCollection as the receiver's elements.

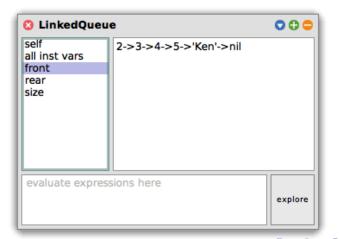
→ Answer aCollection. Actually, any object responding to #do: can be

→ used as argument."

aCollection do: [:each | self add: each].

^ aCollection
```

• inspect mesajı, bir nesnenin örnek değişkenlerinin değerlerine göz atmak için alıcı nesnede bir denetçi penceresi açar.

Collection Hiyerarşisi

- LinkedQueue sınıfı Collection sınıfından türetilen bir sınıftır
 - Smalltalk Collection hiyerarşisi içinde yer almaz
- Kitap içinde kodları mevcuttur
- Kullanımı aşağıdaki gibidir

```
:= LinkedQueue new.
addAll: #(1 2 3 4 5).
dequeue.
enqueue: 'Ken'.
inspect.
```


Smalltalk Sürümleri

- Squeak
- Pharo
- GNU Smalltalk

Smalltalk Örnekleri

- Aşağıdaki işlevleri gerçekleştiren metotları yazınız:
 - "1 ile n arasindaki tek sayilarin toplamini veren metot"
 - "Parametre olarak verilen koleksiyondaki elemanlarin toplamini veren metot"
 - "Parametre olarak verilen koleksiyondaki en kucuk elemani veren metot"
 - ► "Parametre olarak verilen koleksiyondaki tek elemanlari veren metot"
 - "Parametre olarak verilen koleksiyndaki cift elemanlari Transcript ekranina alt alta yazdiran metot"

Java

- Başlangıçta cihazlara gömülü sistemler için bir programlama dili olarak tasarlanmıştır
 - Vurgu taşınabilirlik ve küçük ayak izi üzerineydi: "bir kez yazın, her yerde çalıştırın"
- Programlar makineden bağımsız bayt koduna derlenir
- Smalltalk'ta mevcut olmayan geleneksel sözdizimi, geniş bir kitaplık kümesi ve derleme zamanı tür denetimi desteği sağlar
- Bir istisna dışında tamamen nesne odaklıdır:
 - Skaler veri türleri (ilkel türler, primitive types) nesne değildir

Java'nın Temel Öğeleri: Sınıflar, Nesneler ve Metotlar

- Bir Java programı, nesnelerin bir şeyler yapmasını sağlamak için sınıfları başlatır ve metotları çağırır
- Standart paketlerde birçok sınıf mevcuttur
 - Programcı tanımlı sınıflar, içe aktarılmak üzere kendi paketlerine yerleştirilebilir
- Değişken tanımı C'dekine benzer:

```
<class name> <variable name> = new <class name>(argument-1, ...,
argument-n)
```

• Metot çağrısı Smalltalk'a benzer:

```
<object>.<method name>(argument-1, ..., argument-n)
```


Örnek: program içe aktarılmış bir sınıf kullanıyor

```
import numbers.Complex;

public class TestComplex{
    public static void main(String[] args){
        Complex c1 = new Complex(3.5, 4.6);
        Complex c2 = new Complex(2.0, 2.0);
        Complex sum = c1.add(c2);
        System.out.println(sum);
    }
}
```


- Sınıf metodu(Class method): statik bir metot Java Sanal makinesi(Virtual Machine), programı TextComplex.main (<string dizisi>) olarak çalıştırır
 - Başlatma sırasında mevcut olan komut satırı argümanları args dizisine yerleştirilir
- Varsayılan olarak tüm sınıflar Object sınıfından miras alır
- Veri kapsülleme(encapsulation), private erişime sahip örnek değişkenleri bildirilerek uygulanır
 - ► Yalnızca sınıf tanımı içinde görülebilirler
- Erişim metotları(Accessor methods): programların bir sınıfın iç durumunu görüntülemesine izin verir ancak değiştirmesine izin vermez

43 / 88

- Yapıcılar(Constructors): metotlar gibi, örnek değişkenler için başlangıç değerlerini belirtirler ve diğer başlatma eylemlerini gerçekleştirirler
 - Varsayılan yapıcı(Default constructor): parametre içermez
 - Yapıcı zincirleme(Constructor chaining): bir yapıcı diğerini çağırdığında
- Örnek değişkenlerine ve erişimci metotlarına private erişimin kullanılması, diğer kodları bozmadan veri temsilini değiştirmemize olanak tanır
- Java, referans semantiğini kullanır
 - ► Sınıflar ayrıca referans türleri(reference types) olarak da adlandırılır

- ==, ilkel türler için eşitlik operatörüdür ve ayrıca referans türleri için nesne kimliği anlamına gelir
 - Object sınıfı, iki farklı nesnenin karşılaştırmasını uygulamak için alt sınıflarda geçersiz kılınabilen bir equals metodu içerir
- Metotlar, nokta gösterimi kullanılarak somutlaştırıldıktan(instantiation) sonra çağrılır: z=z.add(w);
- İşlemleri iç içe yerleştirebilir: z=z.add(w).multiply(z);
- Java, C++ gibi operatörün aşırı yüklenmesine izin vermez
- Java, birden fazla nesnenin bir metot çağrısının hedefi olabileceği çoklu metotlara(multimethods) izin vermez

Java Collection Çatısı: Arayüzler, Kalıtım ve Çok Biçimlilik

- Çatı(Framework): ilgili sınıfların bir koleksiyonu
- java.util paketi: Java koleksiyon çatısını içerir
- Arayüz(Interface): belirli bir türdeki nesneler üzerinde bir dizi işlem
 - Sistemlerdeki bileşenleri birbirine bağlayan yapıştırıcı görevi görür
 - Yalnızca tür adı ve bir dizi genel metot üstbilgisi içerir;
 Gerçekleştirici(implementer), işlemleri gerçekleştirmek için kodu içermelidir

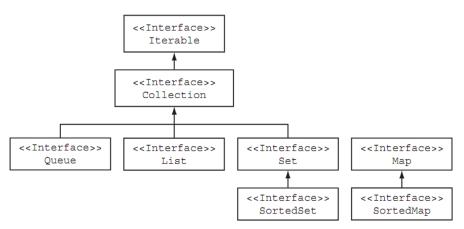

Figure 5.6 Some Java collection interfaces


```
public interface Collection < E > extends Iterable < E > {
    boolean add(E element);
    boolean addAll(Collection<E> c);
    void clear();
    boolean contains(E element);
    boolean containsAll(Collection<E> c);
    boolean equals(Object o);
    boolean isEmpty();
    boolean remove(Element E);
    boolean removeAll(Collection<E> c);
    boolean retainAll(Collection<E> c);
    int size():
```


- Arayüzdeki ve metot başlıklarındaki <E> ve E tür parametreleridir(type parameters)
- Java statik tiplidir: tüm veri türleri derleme zamanında açıkça belirtilmelidir
- Genel koleksiyonlar(Generic collections): parametrik polimorfizmden yararlanır
 - Java'nın ilk sürümlerindeki ham koleksiyonlar(raw collections), parametrik polimorfizm yok
- Örnekler:

```
List<String> listOfStrings;
Set<Integer> setOfIntegers;
```


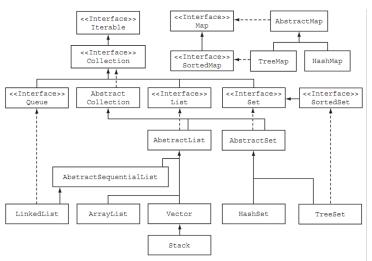

Figure 5.7 Some Java collection classes and their interfaces

- LinkedList gibi bazı sınıflar birden fazla arayüz uygular
 - Bir bağlı liste, bir liste veya bir kuyruk gibi davranabilir

```
List<String> listOfStrings = new LinkedList<String>();
Queue<Float> queueOfFloats = new LinkedList<Float>();
List<Character> listOfChars = new ArrayList<Character>();
```

- Farklı uygulamalara ve farklı öğe türlerine sahip olsalar bile, iki List değişkeninde aynı metotlar çağrılabilir
- QueueOfFloats değişkeninin türü Queue olduğu için yalnızca Queue arabirim metotları çağrılabilir

- Örnek: AbstractCollection sınıfının bir alt sınıfı olarak LinkedStack adında yeni bir yığıt(stack) sınıfı türü geliştirlsin
 - Bize maliyetsiz olarak çok sayıda ek davranış verir
- Özel iç sınıf(Private inner class): başka bir sınıf içinde tanımlanan bir sınıf
 - Içeren sınıfın dışındaki hiçbir sınıfın onu kullanmasına gerek yoktur
- Java Iterable arayüzü yalnızca iterator metodunu içerir

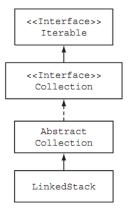

Figure 5.8 Adding LinkedStack to the collection framework

- Yedekleme deposu(Backing store): iterator nesnesinin üzerinde çalıştığı koleksiyon nesnesi
- Örnek:

```
LinkedStack<String> stack = new LinkedStack<String>();
Iterator<String> iter = stack.iterator();
```

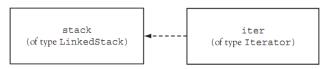

Figure 5.9 An iterator opened on a stack object

- Iterator türü, yedekleme deposuyla aynı öğe türü için parametreleştirilir
 - ▶ Üç metodu belirten bir arayüzdür

 Yedekleme deposundaki her bir öğeyi ziyaret etmek için hasNext ve next metotlarını kullanılır

- Java'nın geliştirilmiş for döngüsü, iterator-tabanlı while döngüsü için sözdizimsel şekerdir
 - Yalnızca bunu kullanmak için önkoşullar: koleksiyon sınıfı Iterable arayüzünü ve bir iterator metodu gerçekleştirmelidir
- Örnek:

Dinamik ve Statik Bağlama

- Statik bağlama(Static binding): nesnenin gerçek sınıfını belirleyerek bir metodun hangi gerçeklemesinin kullanılacağını derleme zamanında belirleme süreci
 - Metot final veya static olarak bildirilmediği sürece gerçek kod derleyici tarafından üretilmez
- Java, derleme zamanında nesnenin metodunu belirleyemediğinde, dinamik bağlama(dynamic binding) kullanılır
- Java, dinamik bağlamayı gerçekleştirmek için bir miras ağacı aramasından daha verimli olan bir atlama tablosu(jump table) kullanır.

- Java 9 öncesinde, fonksiyonel programlama öğeleri yokken
- map, filter ve reduce, fonksiyonel bir dilde yüksek mertebeden fonksiyonlardır
 - Smalltalk'ta yerleşik koleksiyon metotları
- Temel iterator kullanarak Java'da map, filter ve reduce metotları tanımlamak mümkündür.
 - ▶ Iterators adlı özel bir sınıfta statik metotlar olarak tanımlanırlar
- map ve filter metotları bir girdi koleksiyonu bekler ve bir değer olarak bir çıktı koleksiyonu döndürür
 - Döndürülen asıl nesne, girdi koleksiyonuyla aynı somut sınıfta olacaktır.

- Bu metotlara kalan argüman olarak aktarılan işlemi nasıl temsil ederiz?
- Java'da, bu işlemi, yüksek mertebeden metodun gerçekleştirmesinde çağrılacak bir metodu tanıyan özel bir nesne türü olarak tanımlayabiliriz.

```
public static<E, R> Collection<R> map(<an operation>, Collection<E> c)
```

```
public static<E> Collection<E> filter(<an operation>, Collection<E> c)
```

```
public static<E> E reduce(E baseElement, <an operation>, Collection<E> c)
```


59 / 88

- Üç işlem gereklidir:
 - map metodunda, bir koleksiyon öğesini başka bir değere (belki farklı bir türden) dönüştüren tek argümanlı metot
 - filter metodunda, bir Boolean değeri döndüren tek argümanlı metot
 - reduce metodunda, aynı türden bir nesneyi döndüren iki argümandan oluşan bir metot
- Sonraki slaytta örnek:


```
package iterators;
public interface MapStrategy<E, R>{
    //E tipindeki bir elemanı, R sonuç türüne dönüştürür
    public R transform(E element);
public interface FilterStrategy<E>{
    //Eleman kabul edilirse true, aksi takdirde false verir
    public boolean accept(E element);
}
public interface ReduceStrategy<E>{
    //E tipindeki iki elemanı, E sonuç tipindeki bir elemana
    \hookrightarrow birlestirir
    public E combine(E first, E second);
```


- Bu strateji arayüzleri, uygulayıcıya uygun metodu tanıyan bir nesne beklemesini sövler.
 - Kullanıcıya, yalnızca bu arayüzlerden birini uygulayan bir sınıfın nesnesini sağlaması gerektiği söylenir.

```
public static<E, R> Collection<R> map(MapStrategy<E, R> strategy, Collection<E>
\hookrightarrow c)
```

```
public static<E> Collection<E> filter(FilterStrategy<E> strategy, Collection<E>
\rightarrow c)
```

```
public static<E> E reduce(E baseElement, ReduceStrategy<E> strategy,
    Collection < E > c)
```


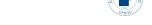

• MapStrategy arayüzü ve örnek gerçekleştirme

```
public interface MapStrategy<E, R>{
        public R transform(E element);
```

```
MapStrategy<Integer, Double>(){
    public Double transform(Integer i){
            return Math.sqrt(i);
```


- map, filter ve reduce fonksiyonlarının Java ve diğer dillerdeki sürümlerini karşılaştırma:
 - ► Fonksiyonel sürümler basittir: diğer fonksiyonları argüman olarak kabul ederler, ancak listeler ile sınırlıdırlar
 - Smalltalk sürümleri, herhangi bir koleksiyon üzerinde polimorfiktir ve bir lambda formundan daha karmaşık değildir.
 - ▶ Java sözdizimi biraz daha karmaşıktır
- Java'nın gerçek faydası, metotları neredeyse kusursuz hale getiren statik tür denetlemesidir.

C++

- C++ ilk olarak Bjarne Stroustrup tarafından AT&T Bell Labs'ta geliştirilmiştir.
- Bir alt küme olarak C dilinin çoğunu, artı diğer özellikleri içeren, bazıları nesne yönelimli, bazıları olmayan bir uzlaşma dilidir.
- Artık çoklu kalıtım, şablonlar(templates), operatör aşırı yüklemesi(operator overload) ve istisnalar(exceptions) içerir

C++ Temel Öğeleri: Sınıflar, Veri Üyeleri ve Üye İşlevleri

- C++, Java'ya benzer sınıf ve nesne bildirimlerini içerir
- Veri üyeleri(Data members): örnek değişkenleri(instance variables)
- Üye fonksiyonları(Member functions): metotlar
- Türetilmiş sınıflar(Derived classes): alt sınıflar(subclasses)
- Temel sınıflar(Base classes): üst sınıflar(superclasses)
- C++'daki nesneler otomatik olarak işaretçi veya referans değildir
 - C++'daki sınıf veri türü, C'deki struct veya kayıt(record) veri türü ile aynıdır

- Sınıf üyeleri için üç koruma seviyesi:
 - Public üyeler istemci kodu ve türetilmiş sınıflar tarafından erişilebilir
 - Protected üyeler istemci kodu tarafından erişilemez ancak türetilmiş sınıflar tarafından erişilebilir
 - ▶ Private üyeler istemci ve türetilmiş sınıflar tarafından erişilemez
- private, public ve protected anahtar sözcükler, yalnızca bireysel üye bildirimleri için geçerli olmak yerine(Java'da olduğu gibi) sınıf bildirimlerinde bloklar oluşturur


```
class A{
//Bir C++ sınıfı
   public:
   //Tüm public üyeler buraya
   protected:
   //Tüm protected üyeler buraya
   private:
   //Tüm private üyeler buraya
};
```


- Yapıcılar(Constructors): nesneleri Java'da olduğu gibi başlatır
 - Bir new ifadesinin yanı sıra bir bildirimin parçası olarak otomatik olarak çağrılabilir
- Yıkıcılar(Destructors): bir nesne serbest bırakıldığında çağrılır
 - ▶ İsim tilde sembolünden önce gelir (~)
 - ► C++ 'da yerleşik çöp toplama olmadığı için gereklidir
- Üye fonksiyonları, bir sınıf adından sonra kapsam çözümleme operatörü:: kullanılarak bildirimin dışında uygulanabilir

- Bir sınıftaki uygulamalara sahip üye işlevlerinin satır içi(inline) olduğu varsayılır
 - Derleyici, fonksiyon çağrısını fonksiyonun gerçek koduyla değiştirebilir
- Örnek değişkenleri(instance variables), yapıcı(constructor) bildirimi ve gövde arasındaki virgülle ayrılmış bir listede iki nokta üst üste işaretinden sonra, başlangıç değerleri parantez içinde olacak şekilde başlatılır

```
Complex(double r=0, double i=0) : re(r), im(i) { }
```


Yapıcı, parametreleri için varsayılan değerlerle tanımlanır

```
Complex(double r=0, double i=0)
```

Bu, nesnelerin 0 ile bildirilen tüm parametreler arasında oluşturulmasına izin verir ve aşırı yüklenmiş oluşturucular oluşturma ihtiyacını ortadan kaldırır.

Örnek:

```
Complex i(0,1); // i, (0, 1) olarak başlatıldı Complex y; // y, (0, 0) olarak başlatıldı Complex x(1); // x, (1, 0) olarak başlatıldı
```


Genel Bir Koleksiyon Gerçekleştirmek için Şablon Sınıfı Kullanma

- Şablon sınıfları (Template classes): C++ 'da genel koleksiyonları tanımlamak için kullanılır
- C++ standart şablon kitaplığı (STL) birkaç yerleşik koleksiyon sınıfını içerir
- Ornek: Bölümde daha önce sunulan Java sürümüyle aynı temel arayüzle oluşturulmuş bir C++ LinkedStack sınıfı kullanmak
 - Yeni LinkedStack nesnesi otomatik olarak oluşturulur ve bu değişkenin bildirimde kullanılması üzerine stack değişkenine atanır.

Genel Bir Koleksiyon Gerçekleştirmek için Şablon Sınıfı Kullanma

```
#include <instream>
using std::cout;
using std::endl;
#include "LinkedStack.c"
int main(){
    int number;
    LinkedStack<int> stack;
    for(number = 1; number <= 5; number++)</pre>
        stack.push(number)
    cout << "The size is" << staack.size() << endl;</pre>
    while (stack.size() != 0)
        cout << stack.pop() << " ";
    cout << endl:
```


Genel Bir Koleksiyon Gerçekleştirmek için Şablon Sınıfı Kullanma

- Şablon sınıfı, sınıf başlığında template anahtar kelimesi oluşturulur Örnek: template <class E>
- Bu sınıf, düğümleri için dinamik depolamayı kullanacağından, bir yıkıcı içermelidir

74 / 88

- Üye fonksiyonların dinamik bağlanması, C++ 'da bir seçenektir, ancak varsayılan değildir
 - Yalnızca virtual anahtar sözcüğüyle tanımlanan işlevler dinamik bağlama için adaydır
- Saf sanal bildirim(Pure virtual declaration): 0 ve virtual anahtar sözcüğü ile bildirilen bir fonksiyon
 - Ornek:
 virtual double area() = 0;//pure virtual
 - Fonksiyon soyuttur ve çağrılamaz
 - lçeren sınıfı soyut hale getirir
 - Türetilmiş bir sınıfta geçersiz kılınmalıdır(overriden)

- Bir fonksiyon sanal olarak bildirildiğinde, C++ 'daki tüm türetilmiş sınıflarda bu şekilde kalır.
- Bir metodu sanal olarak bildirmek, dinamik bağlamayı etkinleştirmek için yeterli değildir
 - Nesne ya dinamik olarak tahsis edilmeli ya da başka bir şekilde bir referans aracılığıyla erişilmelidir
- C++, virgülle ayrılmış temel sınıflar listesi kullanarak çoklu miras sunar
 - ▶ Örnek: class C : public A, private B {...};

- Çoklu kalıtım, genellikle bir kalıtım yolundaki her bir sınıfın ayrı kopyalarını oluşturur
 - ▶ Örnek: D sınıfının bir nesnesinde A sınıfının iki kopyası vardır

```
class A {...};
class B : public A {...};
class C : public A {...};
class D : public B, public C {...};
```


Figure 5.10: Inheritance graph showing multiple inheritance

Buna tekrarlanan miras(repeated inheritance) denir

 D sınıfında A'nın tek bir kopyasını almak için virtual anahtar sözcüğü kullanılır ve paylaşılan kalıtıma(shared inheritance) neden olur

```
class A {...};
class B : virtual public A {...};
class C : virtual public A {...};
class D : public B, public C {...};
```


Figure 5.11: Inheritance graph showing shared inheritance

Nesne Tabanlı Dillerde Tasarım Sorunları

- Nesneye yönelik özellikler, statik yetenekleri değil dinamik yetenekleri temsil eder
 - Ekstra esnekliğin çalışma süresi cezasını azaltacak şekilde özellikler sunmalıdır
- Satır içi(inline) fonksiyonlar, C++ 'da bir verimliliktir
- Nesne yönelimli diller için diğer sorunlar, çalışma zamanı ortamının doğru organizasyonu ve bir çevirmenin optimizasyonları keşfetme yeteneğidir.
- Programın kendisinin tasarımı, nesne yönelimli bir dilden maksimum fayda sağlamak için önemlidir.

Sınıflar ve Türler

- Sınıflar bir şekilde tür sistemine dahil edilmelidir
- Üç olasılık:
 - Sınıflar tür denetiminden özellikle hariç tutulur: nesneler tipsiz varlıklar olur
 - Sınıflar tür yapıcıları yapılır: sınıflar dil türü sisteminin parçası olur (C++ tarafından benimsenmiştir)
 - Sınıfların tür sistemi haline gelmesine izin verilir: tüm diğer yapılandırılmış türler daha sonra sistemden çıkarılır

Sınıflar ve Modüller

- Sınıflar, kodu düzenlemek için çok yönlü bir mekanizma sağlar
 - Java dışında, sınıflar uygulamanın arayüzden temiz bir şekilde ayrılmasına izin vermez ve uygulamayı istemci koduna maruz kalmaktan korumaz.
- Sınıflar, adların ayrıntılı bir şekilde içe ve dışa aktarımını kontrol etmek için yalnızca marjinal olarak uygundur.
 - C++ bir namespace mekanizması kullanır
 - Java bir paket(package) mekanizması kullanır

Kalıtım ve Çok Biçimlilik

- Dört temel polimorfizm türü:
 - Parametrik polimorfizm: tür parametreleri bildirimlerde belirtilmeden kalır
 - Aşırı yükleme (ad hoc polimorfizm): farklı fonksiyon veya metot bildirimleri aynı adı paylaşır ancak her birinde farklı türde parametrelere sahiptir.
 - Alt tip polimorfizmi: bir türdeki tüm işlemler başka bir türe uygulanabilir
 - ► Kalıtım: bir tür alt tip polimorfizmi

Kalıtım ve Çok Biçimlilik

- Çift dağıtım(Double-dispatch) (veya çoklu dağıtım(multi-dispatch)) sorunu: kalıtım ve aşırı yükleme, iki veya daha fazla parametrede sınıf üyeliğine bağlı olarak aşırı yükleme gerektirebilecek ikili (veya n-ary) metotları hesaba katmaz
- C++ 'da, serbest (aşırı yüklenmiş) bir operatör işlevinin tanımlanması gerekebilir
- Bu sorunu çözme girişimleri çoklu metotlar(multimethods) kullanır: birden fazla sınıfa ait olabilen veya aşırı yüklenmiş dağıtımı birkaç parametrenin sınıf üyeliğine dayalı olabilen metotlar

Nesnelerin ve Metotların Gerçekleştirilmesi

- Nesneler tipik olarak tam olarak C veya Ada'da kayıt yapıları gibi uygulanır.
- Örnek değişkenler, yapıdaki veri alanlarını temsil eder
 - Örnek:

```
class Point{
    ...
    public void moveTo(double dx, double dy){
        x += dx;
        y += dy;
    }
    ...
    private double x,y;
};
```

```
space for x
```

Figure 5.12: Space allocated for a C struct

Nesnelerin ve Metotların Gerçekleştirilmesi

- Bir alt sınıfın bir nesnesi, önceki veri nesnesinin bir uzantısı olarak tahsis edilebilir, yeni örnek değişkenleri için kaydın sonunda alan tahsis edilir.
 - ▶ Örnek:

```
class ColoredPoint extends Point{
    ...
    private Color color;
}
```


Nesnelerin ve Metotların Gerçekleştirilmesi

 Sonunda ayırma yaparak, temel sınıfın örnek değişkenleri, temel sınıfın herhangi bir nesnesi için ayrılan alanın başlangıcından itibaren aynı ofsette bulunabilir.

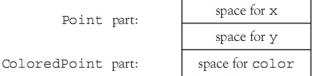

Figure 5.13: Allocation of space for an object of class ColoredPoint

Kalıtım ve Dinamik Bağlama

- Her nesne için yalnızca örnek değişkenler için alan tahsis edilir
 - Metotlar için tahsis sağlanmaz
- Metotlar için dinamik bağlama kullanıldığında bu bir sorun haline gelir
 - Bir çağrı için kullanılacak kesin metot, yürütme dışında bilinmemektedir.
- Olası çözüm, dinamik olarak bağlı tüm metotları, her nesne için ayrılmış yapılarda doğrudan ekstra alanlar olarak tutmaktır.

Tahsis(Allocation) ve Başlatma(Initialization)

- C++ gibi nesne yönelimli diller, C'nin geleneksel stack/heap biçiminde bir çalışma zamanı ortamını sürdürür
- Bu, nesneleri stack veya heap üzerinde tahsis etmeyi mümkün kılar
 - Java ve Smalltalk nesneleri heap alanında tahsis eder
 - C++, bir nesnenin doğrudan stack üzerinde veya bir işaretçi olarak tahsis edilmesine izin verir
- Smalltalk ve Java'nın açık serbest bırakma(deallocation) yordamları yoktur, ancak bir çöp toplayıcı kullanırlar
 - ► C++ yıkıcıları kullanır

